

מסורת הש"ס

א) [לקמן כ:כג:] ט [קדושין כג. ויש"ף:] א [לקמן כ:כג:] ד) מנחתו כ: ה"ב צו פ"ג הי"ד, ט) מנחות כו, ירושי פסחים פ"ז ה"ה, יומא פ"ב ה"א, ו) מנחות י: כו, לקמן כה, א) ע' ירושי יומא שם, ט) פסחים כג: מוסף דפסחים פ"ד הי", ירושי פסחים פ"ה הי", ט) מנחות ב לעיל ד ע"ש רצ"ע, ו) לקמן יג מנחות יב, ט) לקמן כד: ט) [עין מנחות כ: ד"הי מעדי מחשבה כ' לא קשה מדי ע"ש:]

הנהגות הב"ח

א) גמ' בעיא דרבי אין היל מה ה"ל ויתמי ולפרוך נמחק: ב) שם פ"גן כחמלא בא לעובדה בכלי עובדה: ג) שם שלג נשמה ה"ט חטאת טעמא מתי: ד) שם כהרנאי הפסח: ה) רש"י ד"ה מנחת חוטא מתי כה חטאת כ"ל ויתמי כ נמחק: ו) ד"ה וכה וכו' כן מורי ר' אליעזר ר"א לא פסיל אלג: ז) ד"ה איכא וכו' ההשגח לשמו: ח) שם פ"י לשם שלמים: ט) בא"ד נחלא מחשבת שלא לשמו גדול כהו כחור שלמים נמחק:

שינויי גוסחאות

א) ונכנסו לפניו כ"ל, ויתמי דמן נמחק (יש"ס), כי במנחה אין דם (ד"ס: ב) כ"כיל ליתא תיבות ומנחה לאשם, ונתן כי ממנחה לאסל ל"ק דלאתריך לקנאה שלא לשמה פסולה, וכו' ולפנינו הי"פ למאי הילכתא איתקש לתווייה למאי חטאת איתקש למנחה ודכפירישי: ג) כ"כיל טפח אשם נמי כתיב ביה הוא, ההוא לאחר הקטרת אימורין הוא דכתי, ואלא הוא למאי חטאת, לכיכרה הוא אמר ר' דאמר רב רבנא אמר ר' אבהו שניחא לרעייה ושחטו סהם כשר לשום עולה, ניתק אין לא ניתק לא, וכו' במנחות ד' ח) ע"ש: ד) כ"כיל אמר רבה, וברמי' רובה אמר ר' ימי' כ"כיל טפח דמוס', גרסי ובאחרים כ"י, וכה פסח דכ"י ר"י, ועי' כמות' לקמן ע"כ ד"ה אמר ר' כהנסי' ומה אם: ה) וברמי' (כ"י: יפ) וכו' בריה: ו) חטאת אם ליתא ככה"י: ח) ל"ל דרשי (יש"ס: ב) וכאשש יוש מהם שהוא במחטא יוש מהם שהוא כאשש הא קרא במנחה כ"י, כ"ל (יש"ס) ונפסד'מי דמסה כהנה כע"ז להגן קסמולן ולפנינו, וככה דק"ק שפדליה הוספיהו ע"פ כמ"י: ז) מוקיע לה כ"ל (יש"ס), הקטע המתקן כהנ"ל כעוס' ליתא חטאת' ודכ"ו והוספיהו דנפסד'מי כמ"ס אות ט: יא) לעובדה עבודת הקטרת ביד מן הכלי על האשים חריקת דם אשש שהוא מן הכלי למנוח כהנסי' כמנייתא אצבע דלא כמיז אצבע אלג חטאת' וכשרה כשחל לר"ש ב: ככל הצוחים חוץ מחטאת דלמתיין לקמן כפרק שני (סס:) זרק כשחל פסול ור"ש מכשיר חוץ מחטאת משום דרבי שמעון תרמי צעי אצבע והכוונה

דגמתיין ממזורע דכמיז ציה אצבע והכוונה וימין וטבל הכהן כ"כאצבע ו

עולה נכנס דמה לפניו כשרה, צין לרצון צין לרצי אליעזר דלא

דרשין ח כל וכל והיקשא נמי ליכא הכא: **מנחה חוטא**, דקרצן עולה ויורד דשמיעת הקול: **טוית**, שמכפרת ואס נכנסה לפניס כשירה דלא פסל הכחוז אלג דס: **ונימא חטאת העוף טוית**,

והכי שפיר טפי שהוא ממיני דמיס וראויה להוכיח על מיני דמיס: **חטאת העוף צעיא דר' אצין היא**, היכא דהכניס דמה לפניס כזוורה שאין לדמה קצלה ומיזעיא ליה צפ' דס חטאת [לקמן כ:כג:] אס נפסלה ככן

או לא ולא איפשיטא לה: **דמה**, אשר יוצא מדמה: **ולא כשרה**, שאס נכנס כשרה להיכל אינה נפסלת: **דס דמה לא דריש**, דמיון דלא מלי למיכתב וכל

חטאת אשר יוצא אל אהל מועד דלאתריך למיכתב דס למעוטי כשר אורחיה דקרא למיכתב מדמה: **קדש קדשים היא חטאת וכאשס** ב, במנחה הוא דכמיז וקא ח"ר שמעון מדקא מקיש מנחות לחטאת ואשס להכי מקיש א' [לשניהס לומר לך דיש מהס כחטאת יש מהס כלאססן שתאה מנחת חוטא כחטאת דלא לשמה פסולה ומנחת דנדה כלאסס דכשר שלג לשמו: **אלג לרצי אליעזר**, כיון דחטאת ואשס כי דדי גינהו למאי הלכתא איתקש לתרייהו: **שלא ככלי שרס**, שלג קדש הקומץ ככלי שרת פסולה ו) שהמנחות הוקשו לנזחים ליטעון ארבע עבודות ו' קמליה כנגד שחיטה מתן קומץ ככלי שרת כנגד קבלת הדס הולכה כנגד הולכה הקטרה כנגד זריקה: **ור"ש מנסי**, אס הוליכו כנגד צקומלו עד המזבח והקטירו: **כחטאת וכאשס**, להכי איתקש מנחה לחטאת ולאשס שאין שוין בהלכותיהן לומר לך: **כא לעובדה**, בהלכות א) והקטרות ציד שלג ככלי:

עובדה צימין, שהקומץ כה כוריקת דס חטאת שהיא ציד כאצבע וצימין דכמיז כחטאת וייקרא ד) ולקח הכהן מדם החטאת כאצבע ונתן וגו' ודרשין לקמן כפ"צ (דף כד.) כאצבעו ונתן שלג תהא נתינה אלג צימין דכל מקוס שנחמר אצבע וכהונה אינו אלג ימין: **כא לעובדה ככלי**, רשאי לעובדה כשחל להוליך ככלי שקדשה כחוכו כשחללו למזבח וליתן כשחללו מן הכלי על האשים חריקת דם אשש שהוא מן הכלי למנוח כהנסי' כמנייתא אצבע דלא כמיז אצבע אלג חטאת' וכשרה כשחל לר"ש ב: ככל הצוחים חוץ מחטאת דלמתיין לקמן כפרק שני (סס:) זרק כשחל פסול ור"ש מכשיר חוץ מחטאת משום דרבי שמעון תרמי צעי אצבע והכוונה

דגמתיין ממזורע דכמיז ציה אצבע והכוונה וימין וטבל הכהן כ"כאצבע ו

מחטאת מנחה חוטא כמיז כה ^(א) **כי חטאת היא**, גבי שמיעת הקול כזיקרא ^(ב, ח: יח:) **ולרצון**, דפליגי עליה דר' אליעזר כמנתי' ^(דף ג.) למאי הלכתא

כו': חטאת כמיז כה (ויקרא ד) וסמן ידו על ראש החטאת: **אמרו דצר אחד**, דרבי אליעזר נמי פסיל כחחרים הנשחטים לשס פסח בזמנו ולשס חטאת כל ימות השנה ומכרייה' דלקמן דייק לה רבי יוחנן: ^(וכנה אמר כחחרים לשס חטאת פליגי, יוסף בן חוני ורבי אליעזר ו) ולא ד) פסיל רבי אליעזר אלג כחחרים לשס פסח אלג כחחרים לשס חטאת מכשיר כדמניא כו', וצין כרה וצין ר' יוחנן דייקי מילתייהו מהא ממתי' ובמסקנא צעיא' לפרושי דיוקיהו: **הפסח שעברה שנה**, דמו לא חזי לפסח סתמיה ב) שלמים כדריצין לעיל (דף ט: מ) **מקראי' ושחטו בזמנו לשמו**, דהוה ליה שוחט שלמים לשס פסח: **וכן השוחט**, אחד מכל הצוחים לשס פסח כזמנו: **אס כשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו**, כדילפינן לה במסכת פסחים (דף סא), שחטו קודס חלות פסול שנחמר פסול הערבים (שמות ו) וכמה פעמים שנה הכחוז לעכב ב) קביעות זמנו כ"י"ד צין הערבים: **אחרים כשרים לשמו**, דרבי אליעזר מודה פן דלא פליג אלג בזמנו כדמין כדמין כדמין אלג כל ימות השנה אין שם שחיטת פסח חל על קרצן אחר: **אמר לו רבי אליעזר או חליו**, אס א' ק"ו אתה כא לדרוס יכול אימי להחליפו צעין אחר ולומר דצר שאינו ולהכשיר פסח בזמנו שלג לשמו: **ויוכשר פסח כ"ד שלג לשמו**, וצדין י) הוה אתה יכול להכשיר פסח בזמנו שלג לשמו: **וכן אתה אומר**, כמיהה התדרוש ק"ו י) ויתכשרו: **מה לי הוכשרו אחרים כו'**, ק"ו ב) שדרשת יש עליו תשובה: **מה לי הוכשרו אחרים כו' ויכשרו אחרים כו'**, כמיהה ומכא' דייק רבי יוחנן למילתיה ואמר דכי היכי דפסיל רבי אליעזר כחחרים לשס פסח פסיל כחחרים ב) לשס חטאת דהא טעמו דרבי אליעזר משום דהוא פסול לשס אחרים וה"ג ב) כחטאת איתא, ורבה דייק מסיפא שחור רבי אליעזר מדין זה ודנו צדין אחר ומודה דלחרים לשס חטאת כשרים: **א"כ**, אס אתה פוסל אחרים לשמו בזמנו הורעת פסח ב) ונתת כה כשלמים שכל השנה שהיא זמן שלמים פסח הנשחט ^(א) לשמו כשר והיוס שהוא זמן פסח כל ב) שלמים הנשחטין לשמו פסולין נמאלתא מחשבת ^(א) שלו גדול ב) כה כשלמים מפסח וקרא אשכחן דלחמור כפסח כנשלמים דכמיז ציה הוא (שמות צ) וככל הצוחים הכשיר לשס לשמן:

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

יא.

אשם שאינו כלי' לא כ' שכן, לא שייך למימר חטאת תוכיח דליכא למימר מה לחטאת שכן דמה למעלה ושכן ד' כרת ושכן כאה כצזור: **מנחת חוטא הרי היא כחטאת**, אין זה למד מלמד דאע"ג דחטאת ילפינן למזוה משלמים לעיל [ח.] מכל

מקוס עכובה כגופיה כמיז ב) ומנחת דנדה כאשס לאו משום דמאשס ילפא למזוה דמנחה גופה איתקש לשלמים כאשס אלג למימרא דלא הוי כחטאת: **כא לעיובדה ביד עיובדה בימין כחטאת**, דכמיז כה אצבע דילפינן ^(א) מגזירה שוה ממזורע דאצבע הוי ימין וא"ת הלא איצביאל לן פרק חזירו מקומן (לקמן דף ג.) אי ילפינן היקש מג"ש ואי מזורע חולין [הוא] הוה ב) אחי שפיר [ולא] ב) קשה למ"ד דצעי למד קדש ומלמד קודש פרק ב) חזירו מקומן (ג"י סס:) **הכי גרסינן** ב עיקר קרא לכד' יהודה צריה דרבי חייל הוא כו', מימה דכריס מנחות (דף כ:) משמע דליך דרשא עיקר דפריך אצ"י מכדי מחשבה דפסיל כחמנא היקשאה הוא ^(א) הורעתה כה פסח ונתת כה בשלמים, דזמן שלמים פסח לשס שלמים כשר ויליו פסול הפסח שלמים לשס פסח כזמנו והלא יש פסוק כפסח לפסול שלג לשמו ויליו כשלמים אין פסוק:

פסולה מנחת גרבה הרי היא כאשם לפיכך קמצה שלא לשמה כשרה אלא לרבי אליעזר למאי הלכתא איתקש מנחה לחטאת ומנחה לאשם ב) לבי איך דרבי שמעון ^(א) דתנן כשלא ככלי שרת פסולה ורבי שמעון מכשיר ^(א) ואמר רב יהודה בריה דרבי חיילא מ"ט דר"ש אמר קרא קדש קדשים היא כחטאת וכאשם ^(א) בא לעובדה ביד עובדה בימין כחטאת ^(א) בכלי עובדה בשמאל כאשם ור"ש האי קרא מפיק ליה להכי ומפיק ליה להכי עיקר קרא לכדרב יהודה בריה דרבי חיילא הוא דאתא ומנחת חוטא דפסולה שלא ^(א) לשמא [מעמא אחריא הוא] חטאת טעמא מאי דכתיב בה היא מנחת חוטא נמי כתיב בה היא ב) ולרבנן למאי הלכתא איתקש אשם לחטאת לומר לך מה חטאת טעונה סמיכה אף אשם טעון סמיכה: יוסף בן חוני אומר הנשחטין כו': א"ר יוחנן יוסף בן חוני ורבי אליעזר אמרו דבר אחד רבה אמר ב) באחרים לשם חטאת פליגי ^(א) דתניא ^(א) הפסח שעברה שנתו ושחטו בזמנו וכן השוחט אחרים לשם פסח בזמנו רבי אליעזר פוסל ורבי יהושע ימכשיר א"ר יהושע אם ב) בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו אחרים כשרים לשמו בזמנו שהוא כשר לשמו אינו דין שיכשרו אחרים לשמו אמר לו רבי אליעזר או חילוף הדברים ומה אם בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו כשר הוא לשם אחרים בזמנו שהוא כשר לשמו אינו דין שיוכשר לשם אחרים ויוכשר פסח בארבעה עשר שלא לשמו וכך אתה אומר מה לי הוכשרו אחרים בשאר ימות השנה לשמו שכן הוא כשר לשם אחרים ויוכשרו ב) אחרים בזמנו לשמו שכן הוא פסול לשם אחרים אמר לו רבי יהושע אם כן הורעתה כה פסח ונתת כה בשלמים חזר רבי אליעזר ודנו דין אחר מצינו מותר פסח בא שלמים ואין מותר שלמים בא פסח ומה פסח שמותרו בא שלמים שחטו בזמנו לשום שלמים פסול שלמים שאין מותרן בא פסח אם ^(א) שחטם לשם פסח בזמנו אינו דין שיהו פסולין

בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו כשר הוא לשם אחרים בזמנו שהוא כשר לשמו אינו דין שיוכשר לשם אחרים ויוכשר פסח בארבעה עשר שלא לשמו וכך אתה אומר מה לי הוכשרו אחרים בשאר ימות השנה לשמו שכן הוא כשר לשם אחרים ויוכשרו ב) אחרים בזמנו לשמו שכן הוא פסול לשם אחרים אמר לו רבי יהושע אם כן הורעתה כה פסח ונתת כה בשלמים חזר רבי אליעזר ודנו דין אחר מצינו מותר פסח בא שלמים ואין מותר שלמים בא פסח ומה פסח שמותרו בא שלמים שחטו בזמנו לשום שלמים פסול שלמים שאין מותרן בא פסח אם ^(א) שחטם לשם פסח בזמנו אינו דין שיהו פסולין

דגמתיין ממזורע דכמיז ציה אצבע והכוונה וימין וטבל הכהן כ"כאצבע ו

מחטאת מנחה חוטא כמיז כה ^(א) **כי חטאת היא**, גבי שמיעת הקול כזיקרא ^(ב, ח: יח:) **ולרצון**, דפליגי עליה דר' אליעזר כמנתי' ^(דף ג.) למאי הלכתא

כו': חטאת כמיז כה (ויקרא ד) וסמן ידו על ראש החטאת: **אמרו דצר אחד**, דרבי אליעזר נמי פסיל כחחרים הנשחטים לשס פסח בזמנו ולשס חטאת כל ימות השנה ומכרייה' דלקמן דייק לה רבי יוחנן: ^(וכנה אמר כחחרים לשס חטאת פליגי, יוסף בן חוני ורבי אליעזר ו) ולא ד) פסיל רבי אליעזר אלג כחחרים לשס פסח אלג כחחרים לשס חטאת מכשיר כדמניא כו', וצין כרה וצין ר' יוחנן דייקי מילתייהו מהא ממתי' ובמסקנא צעיא' לפרושי דיוקיהו: **הפסח שעברה שנה**, דמו לא חזי לפסח סתמיה ב) שלמים כדריצין לעיל (דף ט: מ) **מקראי' ושחטו בזמנו לשמו**, דהוה ליה שוחט שלמים לשס פסח: **וכן השוחט**, אחד מכל הצוחים לשס פסח כזמנו: **אס כשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו**, כדילפינן לה במסכת פסחים (דף סא), שחטו קודס חלות פסול שנחמר פסול הערבים (שמות ו) וכמה פעמים שנה הכחוז לעכב ב) קביעות זמנו כ"י"ד צין הערבים: **אחרים כשרים לשמו**, דרבי אליעזר מודה פן דלא פליג אלג בזמנו כדמין כדמין כדמין אלג כל ימות השנה אין שם שחיטת פסח חל על קרצן אחר: **אמר לו רבי אליעזר או חליו**, אס א' ק"ו אתה כא לדרוס יכול אימי להחליפו צעין אחר ולומר דצר שאינו ולהכשיר פסח בזמנו שלג לשמו: **ויוכשר פסח כ"ד שלג לשמו**, וצדין י) הוה אתה יכול להכשיר פסח בזמנו שלג לשמו: **וכן אתה אומר**, כמיהה התדרוש ק"ו י) ויתכשרו: **מה לי הוכשרו אחרים כו'**, ק"ו ב) שדרשת יש עליו תשובה: **מה לי הוכשרו אחרים כו' ויכשרו אחרים כו'**, כמיהה ומכא' דייק רבי יוחנן למילתיה ואמר דכי היכי דפסיל רבי אליעזר כחחרים לשס פסח פסיל כחחרים ב) לשס חטאת דהא טעמו דרבי אליעזר משום דהוא פסול לשס אחרים וה"ג ב) כחטאת איתא, ורבה דייק מסיפא שחור רבי אליעזר מדין זה ודנו צדין אחר ומודה דלחרים לשס חטאת כשרים: **א"כ**, אס אתה פוסל אחרים לשמו בזמנו הורעת פסח ב) ונתת כה כשלמים שכל השנה שהיא זמן שלמים פסח הנשחט ^(א) לשמו כשר והיוס שהוא זמן פסח כל ב) שלמים הנשחטין לשמו פסולין נמאלתא מחשבת ^(א) שלו גדול ב) כה כשלמים מפסח וקרא אשכחן דלחמור כפסח כנשלמים דכמיז ציה הוא (שמות צ) וככל הצוחים הכשיר לשס לשמן:

אמר

חפיק ליה דכפ"ס כמנחות (דף י) מימי מרי קרילי חד לקומן חזי לקומן קדוש, ואי משום עשרת ימין לחז (כא לעובדה צימין כחטאת עובדה צימין) הא חזי לה לרצון (קדשה שלג ככלי שרת פסולה) דכל מקוס שנחמר אצבע או הכוה אינה אלג ימין, וי"ל דליתעריך היקשא כדרישין בחולין (דף ס:) ולקמן דף טז.) מה חטאת אינה כלה אלג מן החולין וצדו הימנית אי לא מה חטאת פסולה שלג לשמה אף כל המנחות פסולות כגאל לשמן ח"ל כלאס, וצדו הימנית דנקט לאו זקא דהא עיקר דרשא הוא כדנפקא לן במנחות דכעי ימין אלג אבז אינו בא אלג מן החולין נקט לה (וחס: סו:) א"כ הורעתה

ואם חלחל חפיק (ליס) הכשר [מנחת הוהור] דליתקש [בן כמנחות] כטילו כשלמים, וי"ל דלכך בא זה הפסוק לאשמעינן דאין מנחת דנדה

כחטאת אלג הרי הוא כלאס (וחס: סו:)

עין משפט נר מצוה

נא א מ"י פרק טו מהלכות פסח"מ הלכה כ':
גב ב מ"י פרק יא שם הלכה ו':

גב ג מ"י פט"ו שם הלכה י':

תורה אור השלם

1. וכל חטאת אשר יקבא בדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף, ויקרא ו, כג
2. לא תאפה חמץ חלקט ונתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא בקחאת ובאָשם: ויקרא ו, י

מוסף רש"י

לעכב דהוא עלמו שלג הוקטרו אימורין כשר דאין כפרה אלג כדס, ואע"ג דכמיז כאשס קדש קדשים הוא קודס חטאת, לא ילפינן נתינה דלא ממנח לשמו אלג כשחטוב הוא עס שם הקרצן כגון חטאת הוא אשם הוא הויכא דכמיז כגי אחת מעבודת הדס (דכ"ל דע"ל ה) האיתא אצבע, דכמיז חטאת ולקח הכהן מדם החטאת כאצבע ומן [וגו'], ודרשין לקמן כפ"צ כאצבע ומן שלג הלא נתינה אלג צימין דכל מקוס שנחמר אצבע וכוהנה אינו אלג ימין [דלכן יא') במה דברים אמורין בעולת העוף, שנעשית למעלה כדלמתיין כפרק קדשי קדשים (דלכן ס:) אבל בחטאת בהמה, דכמיז כה קרן כהניל אינה נעשית כו' (דלכן ג:).

ע"כ מעמוד קודס

תאמר באשם שיש לו קצבה, אשס יס לו קצנה דלמיו ככסף שקלים (דכ"ל י') דמהו ולא בשורה, דמיז דמה כמיז, אשר יוצא מדמה וכן לא הוה אל דמה, חד למעוטי כשר (דלכן כב) שלא בכלי שרת פסולה ור' שמעון מוכשיש, שלג קדש קומץ ככלי שרת, כדמחילת מנחה ודאי לא פליגי דכע"ז כלי כדלמתיין כפרק שמי הלחם כה לעובדה ביד, הקטרות קומץ שהיא מתקוס זריקה ציד שלג קדשו ככלי (וחסות) בא לעובדה בכלי, שקדש קומץ ככלי עובדה בשמאל כאשם, עובדה לקדוש קומץ כשחלל כאשס מזורע דכמיז ציה שחלל (וס) א' הפסח שעברה שנתו, שחלל חשקד קודס ר"ס נסן והפרישו לשס פסח וכו' חטא ר"ס נסן ועבירה שנתו מו לא חזי לפסח דכמיז וכי כן שנה, וקאי לשלמים כדליפי' כדפיקין לקמן פסח כשאר ימות השנה שלמים הוא (ופסח: כ:ס)

ליקוטים

אשם שאינו כלייל בא"ש, צריך לימור דסבדאי דק"ו מבטל היקשא כיון שנוכל להמציא ההיקשא לזכר אחי, [וכן] משמע בפ"ק דזבחים דקאמר נתן החם ר"ע אומר כל הדמים שנכנסו להיכל כו' ופריך בשלמא רבי אליעזר כדאמר טעמא רבא ורבנן מאי טעמיהו אמר רבא אשם שנכנס דמו לפניס פסול לא מצית אמרת מק"ו כו' אלאמא ק"ו מבטל היקשא דכחטאת כאשם כיוון דאימא לאוקמא היקשא לזכר אחי, (מוס' כ"מ קיד' ע"ב אב"ד ר' יוחנן ב"א רבה אמר ב', ורבה הלך למידו תורה מרבי יוחנן כדאיתא שילתי כחבורת, וזה פסח ראשון שמצאתי בעיני דפילגור רבה עס ר' יוחנן, [מנחת יתה])

שיטה מקובצת

מנחת חוטא נמי כתיב כה היא, מימה לרבנן דר"ש דלמתי קדשה שלג ככלי שרת פסולה, למאי הלכתא איתקש מנחת חוטא לחטאת ואשם, אי משום פסול שלג לשמו כמנחת חוטא חפיק ליה מהויל כדלמתיין, ואי משום כפרות דמנחת דנדה (למא' איתקש מנחת דנדה לשם כדלמתי' לעיל) לשחוק מימי ומנחת (פורת העולה) (המורה נגלות) נפקא הויאל ומותר שלמים עליו כדפי', ובימי דליתעריך היקשא למר דמה חטאת טעון ימין אף קמילס עס ימין, (כא לעובדה צימין כחטאת עובדה צימין) הא חזי לה לרצון (קדשה שלג ככלי שרת פסולה) דכל מקוס שנחמר אצבע או הכוה אינה אלג ימין, וי"ל דליתעריך היקשא כדרישין בחולין (דף ס:) ולקמן דף טז.) מה חטאת אינה כלה אלג מן החולין וצדו הימנית אי לא מה חטאת פסולה שלג לשמה אף כל המנחות פסולות כגאל לשמן ח"ל כלאס, וצדו הימנית דנקט לאו זקא דהא עיקר דרשא הוא כדנפקא לן במנחות דכעי ימין אלג אבז אינו בא אלג מן החולין נקט לה (וחס: סו:) א"כ הורעתה

ואם חלחל חפיק (ליס) הכשר [מנחת הוהור] דליתקש [בן כמנחות] כטילו כשלמים, וי"ל דלכך בא זה הפסוק לאשמעינן דאין מנחת דנדה

דק דאס גופיה לא ידעינן דכשר אלג חטיקשא, ואם חלחל חפיק (ליס) הכשר [מנחת הוהור] דליתקש [בן כמנחות] כטילו כשלמים, וי"ל דלכך בא זה הפסוק לאשמעינן דאין מנחת דנדה

כחטאת אלג הרי הוא כלאס (וחס: סו:)

כחטאת אלג הרי הוא כלאס (וחס: סו:)